

paraules de nens

Un relat de: [mar - montse assens](#)

*

paraules de nens
Neix entre flors.
Neix entre plors.
La mare acarona
uns ulls blaus de cel d'estiu.
Fum de trons pels ulls foscos que no abraça ningú.
Joguines color
rosa
armes per matar
andròmines grises
pistoles per jugar.
Jo tinc una nina!
Jo tinc un canó!
Mira quin pastís!
Guaita quin crostó!
Desfermada guerra que engoleix el món,
un llampec s'escapa per l'esclatxa del cel.
Se senten les veus només dels canons,
i a la nua terra la cobreix un vel.
Juguem a amagar-nos?
Jo, ja visc amagat!
Ara et toca a tu!
Compto fins a cent!
Em deixeu jugar?
Si pogués dormir!
Saltem a la corda?
Sempre bufa el vent!
Cants de joia:
la veu de la mare que diu que t'estima.
Crits de dolor:
la veu d'un canó que no és de juguina.

aquest poema va ser escrit a l'abril de 2004
quant la guerra d' Irak calava fort a dins meu.
El vaig regalar a la meva amiga Mercè.

Ara aquests mots s'han convertit en:

[Accèssit del XIII Concurs de Poesia](#)
[Premi Mossèn Cinto Verdaguer](#)

13 de maig de 2007
Ateneu de Tarragona

gràcies